

Resumé

Diplomová práce je prvním obsáhlejším zpracováním problematiky reformy farností v diecézi Hradec Králové. Skrze eklesiologické pojetí, doplněné sekulárním pohledem (sociologickým, právním, hospodářským) umožňuje blíže porozumět farnosti. Ta je totiž součástí církve - putujícího božího lidu, ale také světskou právní osobou, společenstvím i institucí, je poslána shromažďovat a hlásat evangelium a zároveň je omezena mnoha povinnostmi. Na základě historických, geografických i sociálních důvodů přibližuje autor situaci panující v této diecézi, neboť ta se nesešává z jedné homogenní oblasti, ale několik oblastí s různou religiozitou, demografickými a společenskými trendy, které se zpětně odrážejí na stavu farností. Na počátku třetího tisíciletí mnoho z farností neodpovídalo definici kanonického práva, nebylo plnohodnotným společenstvím, trpělo nedostatkem věřících i finančních prostředků a bylo dlouhodobě bez vlastního pastýře. Proto vznikl plán na reformu farního systému, spočívající především ve slučování menších a neživotaschopných farností do farností kmenových.

Plán a průběh reformy se liší od situace ve dvou dalších místních církvích, kde také slučování a obnovu farností realizují. Na rozdíl od diecéze plzeňské, kde již slučování farností proběhlo, se jedná v diecézi Hradec Králové o několikaletý postupný proces s důrazem na administrativní a právní stránku věci a nenásilný přístup. Autor se snaží zachytit plán a dosavadní průběh v obecném měřítku i na konkrétním příkladu vikariátu Jičín. Na závěr práce je nejprve skrze srovnání s plzeňskou diecézí a pražskou arcidiecézí a následně skrze názory a zkušenosti účastníků procesu hlouběji promyšlena procesní a obsahová stránka reformy. Zde se odkrývá jak složitost problematiky na pastorační úrovni, tak i některé nedokonalé a nedotažené kroky a pozitiva procesu.